

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ἐκδίδεται κελεύσει

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΔΟΥ.

ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ Π. ΤΑΦΟΥ.

ΑΩΞΑ΄.

PA

5212

.1

]3

1861

6111

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

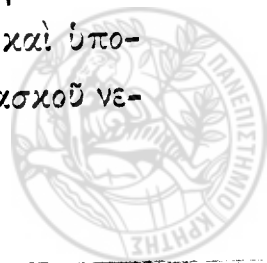
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

8026377

Πράξις Τυπογραφείου αριθ. 52.

ΑΡΤΙ ἀγαθῇ τύχῃ διεκπεραιωθείσης τῆς ἐκδόσεως τῶν καλῶν καὶ σωτηρίων Ὁμιλιῶν τοῦ τῆς Ταυρομενίας Ἀρχιεπισκόπου Θεοφάνους τοῦ Κεραμέως, δι' ὧν ὁ πολὺς μὲν τὴν παιδείουσιν, ὑψηλὸς δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀκάματος ἐν πᾶσι τοῖς τὸ ἴδιον ποίμνιον ὠφελεῖν δυναμένοις ἐκεῖνος ποιμὴν, οἶόν τι γλυκυρρόω νάματι, πλουσίως τὰς τῶν πιστευόντων ἐπαρδεύων καρδίας, ἀειθαλεῖς τῇ εὐσεβείᾳ ἐναποδείκνυται καὶ πάσῃ ἀρετῇ κατευοδουμένας, διετάξατο ὁ θεοφιλὴς τῶν Ἱεροσολύμων Μακαριώτατος Ποιμενάρχης τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τοῦτο μὲν εὐλαβείᾳ πρὸς τὸν τοῦ Κυρίου Ἀδελφὸν Ἰάκωβον φερόμενος, τὸν πρῶτον Ποιμένα καὶ διδάσκαλον καὶ πιστὸν οἰκονόμον τῆς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ κυβέρνησιν Ἐκκλησίας· τοῦτο δὲ πρόνοιαν ποιούμενος εἰδικὴν τῆς ἐπὶ τῷ Πατριαρχικῷ αὐτοῦ ὀνόματι σεμνυνομένης Θεολόγου Σχολῆς, ἧς ἔφορος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν αὐτῇ ἐναθλούντων ὁ τῆς Δαμασκοῦ νε-

νομοθέτῆται φωστήρ, ὅστις ἐν τῇ κατὰ τὴν Παλαι-
στίνην Λαύρα τοῦ ἁγίου Σάββα αὐλισθεὶς, τοῖς ἐρη-
μικοῖς τὴν καρδίαν ἀνθραξι καταφλογιζόμενος, ἁγω-
γὴν διήθλει τὴν πάντη μεμονωμένην καὶ ἄμικτον, ἐαυ-
τῷ μόνῳ καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων καὶ μελιρρύτοις
προσομιλῶν ἄσμασι, καὶ οὕτω συμμιγνὺς καὶ ἐπαυξή-
σας τῇ πίστει τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν σοφίαν τῇ ἀρε-
τῇ. Ἀμφότεραι δὲ αἱ ἐν λόγῳ καὶ ἀνὰ χεῖρας Ἀκολου-
θίαι ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ χειρογράφου, τοῦ εὗρισκομένου
ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Ἔστι δὲ ὁ Κώδῃξ οὗτος
νεωτέρας μὲν χειρὸς ἀντίγραφον, ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτῷ εἰς
διαφόρους ἁγίους ἄσματά εἰσι ποιήματα ἀρχαιοτάτων
Πατριαρχῶν, Ἐπισκόπων καὶ ἄλλων ἐπ' ἀρετῇ οὐχ
ἥττον ἢ παιδείᾳ ἐπισήμων τοῦ Ἱεροσολυμικοῦ, ὥς ἐπὶ
τὸ πολὺ, Θρόνου κληρικῶν.

ΤΗ ΚΓ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ ἀ. ἀντίφωνον, τὸ
Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ς'.
καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. ἤχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

ΔΕΥΤΕ τὸ μνημόσυνον, τοῦ Θεαδέλφου τιμήσω-
μεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ
Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος
αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ γεγένηται, καὶ τούτου τὴν
ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται· δι' αὐτοῦ παντο-
δύναμε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι.

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν
ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς
ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς,
πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν
σε, ὡς ἱεράρχης ἰκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστὸν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἱερουργοῦντα μυστήρια· ἐν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλα στιχ. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῷ καλὰμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτήσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σὲ παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει καὶ σὲ μακάριε, θεῖον εἰργάσατο κήρυκα, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὦ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀνέδειξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης

ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς μαθη-
 τῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, ᾗχος πλ. β'.

Αἵματι τοῦ μαρτυρίουτὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας,
 ἱερομάρτυς Ἀπόστολε· τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ
 παρεστῶς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας δημιουργὸν ὄντα τοῦ
 παντός· ἔθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφείς, οὐρανίων θαλάμων
 ἡξίωσαι, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία παρθένε; τίς μὴ
 ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως
 ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ
 τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς
 ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς·
 οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
 φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
 παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσδος· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα
 φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσαθε,
 ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκον-
 τες, ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·
 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι,
 ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Ἐἰδέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ

τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδιζόντος· καὶ δοθῇ-
σεται αὐτῷ. Αἰτεῖται δὲ ἐν πίστει, μὴδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζο-
μένῳ· μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι λήψεται τι παρὰ
τοῦ Κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφός ὁ ταπεινός ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ
πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύ-
σεται· ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν
χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώ-
που αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ
μαρανθήσεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκι-
μος γενόμενος, λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο
ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι
ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν, πει-
ράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπι-
θυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλα-
βοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει
θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις ἀγα-
θὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ
πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ὃ οὐκ ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀπο-
σχίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης· ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συνα-
γωγὴν ἡμῶν ἄνθρωπος χρυσοδακτύλιος ἐν ἑσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ
καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἑσθῇτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα
τὴν ἑσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἴπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς·
καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, σὺ στήθι· ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑπο-
πόδιόν μου· καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυταῖς, καὶ ἐγένεσθε χριταὶ δια-
λογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς
ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει,

καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν ; ὑμεῖς δὲ ἠτιμήσατε τὸν πτωχόν· οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια ; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς ; Εἰ μὲν τοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν Γραφήν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅς τις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταισεί δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἑνοχος· ὁ γὰρ εἰπὼν, μὴ μοιχεύσης, εἶπε καί, μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνᾶγνωσμα.

Αδελφοί, μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν ; μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα ; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλικὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν ; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε, καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας· οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία, καὶ πᾶν φαῦλον πράγμα· ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν ; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν ; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν ; ὃς ἂν οὖν βουλῇ

θῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ Γραφή λέγει, πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, δ κατώκησεν ἐν ὑμῖν ; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχ. ιδιόμελα. Ἦχος α. τοῦ Θεοφάνους.

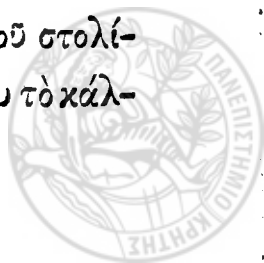
Γέγονας Ἰάκωβε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε· τῇ εὐσήμεν γὰρ βοῇ διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον ἐν ἐπόθησας· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Ἀδελφότε, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ αὐτός.

Αθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης Ἰάκωβε Ἀπόστολε· τοῖς λίθοις ὡς ἄνθεσι πυκαζόμενος, ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, διὰ Χριστὸν Ἰησοῦν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας· Ὅθεν Ἱερουσαλὴμ ἐλλαμπρύνεται, τῇ ἱερᾷ πανηγύρει σου σήμερον· οὐ μόνον δὲ ἐκεῖνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος, τῶν θαυμάτων σου τὰ τεράστια σαφῶς κηρύττουςα βοᾷ· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, τοῦ δωρήσασθαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

ὁ αὐτός.

Εὐφροσύνως σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη κράζουσα, ἐλλαμπρύνθη μου τὸ κάλ-

λος ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ἑρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες ἅμα τῇ θείᾳ λάρνακι, ἱαμάτων πλημμύραν λαμβάνοντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τοῦ ρυσθῆναι τὴν οἰκουμένην ἀπὸ πάσης αἱρέσεως.

ὁ αὐτός.

Αὐλοῖς καὶ ἀτρεμέσιν ὄμμασιν, ἐν τῷ φωτὶ τῷ ἀληθινῷ τὸν ἀρχίφωτον κατεῖδες Πατέρα, καὶ παρ' αὐτοῦ πᾶσαν προιέναι ἀγαθοδορίαν ἐπέγνως τε καὶ ἐκήρυξας Ἰάκωβε· καὶ τῆς πατροκινήτου φωτοχυσίας πᾶσι μετέδωκας τοῖς λόγοις σου. Καταύγασον καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα, καὶ πρὸς τὴν τοῦ συναγωγοῦ Πατρὸς θεοποιὸν ἐνότητα, ἀνατατικῶς ἐπιστρέφειν καταξιώσον.

Δόξα, ἡγος πλ. β'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸν τοῦ Κυρίου ἀδελφὸν καὶ Ἀπόστολον ὕμνοις ἱεροῖς ἐγκωμιάζοντες εἰπώμεν. Χαῖρε τῶν Ἱεροσολύμων ὁ πρῶτιστος ποιμὴν καὶ ἀρχιερεύς. Χαῖρε τῆς τελειωτικῆς ἱεουργίας ὁ πρῶτος μυσταγωγὸς καὶ συγγραφεύς. Χαῖρε τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων ὁ ἄριστος διατάκτωρ καὶ καταγγελεὺς, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεας μακάριε· αὐτὸν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἐνδοξε.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

εὔτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν παναγίαν Παρθένον καὶ Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινά· ὁ ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἀνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἀνθρώπον ἀπεργάσῃται, οὐ τροπῇ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει τῇ καθ' ὑπόστασιν· προέρχεται γὰρ εἰς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θελητικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καθ' ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ ἰλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

αίροις ὁ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ, ἱερωτάταις καλλο-
ναῖς σεμνυνόμενος, ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν
δογμάτων κρηπίς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον,
ὁ νοῦς ὁ θεόσοφος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν ὁ
μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον,
καὶ ἀρνίον πραΰτατον, κρήνη ἡ ἀναβλύζουσα, δογμα-
των τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα
Ἰάκωβε, ἀεὶ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

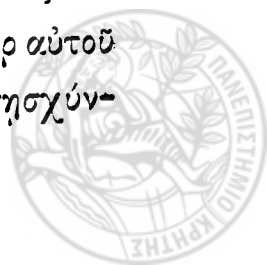
Χαίροις ὁ νοητὸς οὐρανὸς, Θεοῦ τὴν δόξαν τοῖς βροτοῖς διηγούμενος· στερέωμα ἀναγγέλλον, ποιήσιν θείων χειρῶν· ἥλιος ὁ μέγας καὶ χρυσόμορφος, αὐγάζων τὰ πέρατα, τῷ φωτὶ θείας γνώσεως· σελήνης δίσκος, ἀργυροῦς ὁ ταῖς λάμπεσι, πλάνης ἔνδοξε, ἐκδιώκων σκοτόμαιναν· ἄστρον τῆς νέας χάριτος, Ἰάκωβε πάνσοφε· πᾶσι τοῖς πρόθῳ τελοῦσι, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου, Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος·

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις ὁ ἱερὸς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς βασιλείαν Ἰάκωβε, καὶ νέα καὶ παλαιά τε, ἐκ θησαυροῦ ἐκβαλὼν, τὰ τοῦ πάλαι νόμου καὶ τῆς χάριτος· Ἀπόστολος μέγιστος, ἱεράρχης ὁ πρώτιστος, Σιών τῆς νέας, τὸ δεκάχορδον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, λεπταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος· σάλπιγξ ἡ διηχήσασα, εἰς Κόσμου τὰ πέρατα, τῆς ἀληθείας τὸν λόγον· τὸ τῶν δικαίων καλλώπισμα· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ ἀδελφὸς χρηματίσας καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καὶ τὸ μαρτύριον οὐκ ἐπησχύν-

θης, Ἰάκωβε ἐνδοξε· αὐτὸν ἰκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου...

Ἀπολυτίκιον· ἦχος β'.

Ως τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγ-
γέλιον· ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρ-
ρησίαν ὡς ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα...

καὶ τὰ λοιπὰ καὶ Ἀπόλυσις.

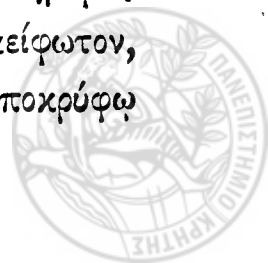

Εἰς τὸν Ὅρθρον· μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν,

Κάθισμα ἦχος ἀ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνεται ἐν σοί, Σιών Πόλις Κυρίου, ἡμέρας
φαεινὴν, σὲ πλουτοῦσα νεφέλην, καὶ στύλον ἀείφωτον,
ἐν νυκτὶ ὡς προλέλεκται, ἀπὸ καύματος, ἐν ἀποκρύφῳ

καὶ σκέπη, ταύτην φύλαττε, ἐκ δυσμενῶν ἀλαστόρων,
θεόπτα Ἰάκωβε. (οἷς)

καὶ νῦν· Θεοτοχίον.

Μαρία ἡ τὰς τρεῖς, ἀνηκούστους ἐνώσεις, ἐνώσασα φρικτῶς, παρθενίαν καὶ τόκον, Θεόν τε καὶ τὸν ἄνθρωπον, πίστιν τε καὶ πιστεύουσιν, τοῖς ξενίζουσι, τούτοις καρδίαν ἀνθρώπου, ἡμᾶς ἔνωσον, τῇ τοῦ Υἱοῦ σου ἀγάπῃ, καὶ σῶσον Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. σελ. Κάθισμα ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σαρκωθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν,
ἀδελφὸν καὶ μαθητὴν, σὲ τὸν τοῦ τέκτονος υἱόν, ὁ
παντεχνήμων προσήκατο Ἰάκωβε φιλανθρώπως· καὶ
πόλιν τὴν Σιών ἐγχειρίσας σοι, διάδοχον αὐτοῦ ἀπε-
ρίτρεπτον, ἱεραρχοῦντα ἕστησεν, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· λοιπὸν μὴ παύσῃ, αὐτῷ πρεσβεύ-
ειν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε. (δὺς)

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρί;
τὸν ἀπάντων τὴν πνοήν, περιλαβόντα ἐν χερσί; φράσον
ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ μυστηρίου σου. Πανάληθές ἐστι
τοῦτο ὃ ἄνθρωπε, καὶ παῦσαι ἐρευνῶν τὸ ἀκατάλη-
πτον, ὕψος καὶ βάθος μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ἀπορρή-

του λοχείας μου· νικᾷ γὰρ ὄντως, ἔννοιαν πᾶσαν, Ἄγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων·

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθισμα ἤχος γ'.

Τὴν ωραιότητα.

Τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ἐπιφοίτησιν, μάκαρ δεξάμενος, τέμενος γέγονας, τῶν χαρισμάτων τῶν αὐτοῦ, καὶ τύπον πλάτος ἔχοντα, μυστικὸν συνέγραψας, πανιέροις νοήμασι, καὶ σοφαῖς ἐν φράσεσι, θεοφόρε Ἰάκωβε, φρικτῆς ἱεουργίας καὶ τοῦτον, παρέδωκας τῇ Ἐκκλησίᾳ·

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ κοιμήσει σου Παρθένε ἄχραντε, καὶ ὁ Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, μετὰ τῶν ἄλλων μαθητῶν παρῆν ὡς θεασόμενος, τὸ ζωαρχικώτατον, καὶ πανάχραντον σκῆνός σου, καὶ τὸ ἀνερμήνευτον, ἀνυμνήσων μυστήριον, τῆς θείας καὶ φρικτῆς σου λοχείας· ὁ προσκυνοῦντας ἡμᾶς σῶσον·

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἅ. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ. στιχ. Οἱ οὐρανοὶ

διηγούνται δόξαν Θεοῦ. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου· καὶ νῦν, Ταῖς

τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος πλ. β'.

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ παρρησίας τυγχάνων πρὸς αὐτὸν, διὰ τὴν συγγενῇ

οἰκειότητα, μὴ ἀποκάμης ἱκετεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, Ἰάκωβε Θεάδελφε, τῶν Δεσποσύνων ὁ πρότιστος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς η'.

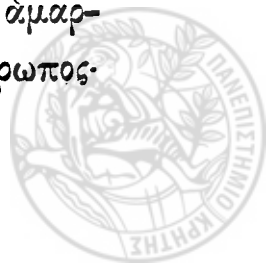
Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'.

Αρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδοὶ τὴν διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἄγνη, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, Ἀχραντε Πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον δράμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
Χριστοῦ Ἀδελφῶ, ᾄσμα δεύτερον πλέκω.
Ἦχος καὶ Εἰρμός. ὁ αὐτός.

Χριστοῦ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς λαμπόμενος, μάκαρ
Ἰάκωβε, τὸν νοητὸν ζόφον, τῆς ψυχῆς μου διώξον, καὶ
κόρας τῆς καρδίας μου, καταλάμπρυνον ὅπως, ἐν ὕμνω-
δαῖς δοξάσω σου, τὴν σεπτὴν καὶ θείαν πανήγυριν.

Πήτωρ πυρίπνους τῆς Χριστοῦ θεότητος, ἐδείχθης
πάνσοφε, μίαν τῶν πυρίνων, γλωσσῶν εἰσδεξάμενος,
τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ ἐκήρυξας πᾶσι, τοῖς
Ἰουδαίοις τὸν Κύριον, Υἱὸν Θεοῦ γνησιώτατον.

Πσχὺν ἐξ ὕψους ἐνδυθεὶς τὴν ἄμαχον, μάκαρ Ἰά-
κωβε, παρεμβολὰς πάσας, Ἰουδαίων ἔκλινας, καὶ
τούτων καταβέβληκας, τὰ φρυάγματα πάντα, κατὰ
Χριστοῦ ἐπαιρόμενα, ἀγχεμάχοις ὅπλοις τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Εύχυσις λόγων λογισμῶν τε σκότῳσιν, περικαλύ-
πτουσι, τοὺς τὸν τοκετόν σου, Κόρη ἐρμηνεύοντας·
ὃν γὰρ Μωσῆς ἐώρακεν, ἐν θυέλλῃ καὶ γνόφῳ, κεκα-
λυμμένον ἐγέννησας, καὶ ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἐβά-
στασας.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὴν δόσιν τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον,

ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς, ἥς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Τῇ αἴγλῃ σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεὶς, Ἐκκλησίας ρυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, ιεροφάντορ παμμακάριστε.

Δόξα.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονώς, αὐτουργία τοῦ λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητῆς θεάδελφος, ιεροκήρυξ μυστικώτατος.

καὶ νῦν.

Πηγὴν σε τῶν ἱαμάτων ἔχοντες, ἀπαρνούμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανάχραντε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

Καταβασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, . . .

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,

τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Περᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλή-
θην τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι ἡ
τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ
σῶσόν με.

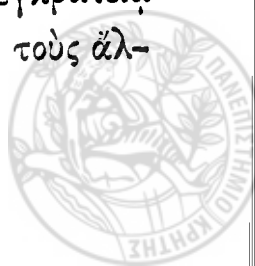
Στεναγμούς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ
διηνεκῇ μοι, παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενήθ-
σω μου, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου
Θεοχαρίτωτε.

Επουράνιαι Τάξεις, Λειτουργικὰ πνεύματα, δῆμος
Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν
τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου
δώρησαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, σὺ ἐσχηκῶς ἐνδοξε, διδά-
σκαλον ζῶντα, ποταμούς διδαγμάτων ἀνέδλυσας, ἐκ
τῆς κοιλίας σου, διηνεκῶς ἀλλομένους, καὶ Κόσμου
κατήρδευσας πάντα τὰ πέρατα.

Ολικῶς ἀγαπήσας, τὸ ὀρεκτῶν ἔσχατον, ἐγκρατεία
κρα, καὶ ἀσκήσει συντόνῳ ἐκέχρησο, ὑπὲρ τοὺς ἄλ-

λους σου, συναποστόλους θεόφρον, καὶ τοῦτο κατεί-
ληφας νοῦ καθαρότητι.

Περβάς τὴν δυάδα, τὴν ἐμπαθῇ ἐνδόξε, καὶ λυθεὶς
τετράδος, στοιχειώδους νῦν, ὥφθης Ἰάκωβε, ἐπόπτης
ἄμεσος, τῆς ἀνωτάτης Ἑριάδος, καὶ Θεὸς γεγένησαι

Θεστοχίον.

Ακατάληπτον ὄντως, θαῦμα τὸ σὸν πέφυκεν· ὁ γὰρ
ἐν τοῖς κόλποις, τοῖς πατρώοις καθήμενος Ἀχραντε,
ἐπὶ τῶν κόλπων σου, ὡς ἐπὶ θρόνου ἁγίου, σαρχοφό-
ρος κάθηται, τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερον,
ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπα-
στράπτοντα.

Αστέρα θεολαμπῇ, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα,
σὲ εὐκλεῇ κήρυκα, θείαις διδαχαῖς σου λαμπρύνεται.

Δόξα.

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
τέθεικας, ζωοποιῶ πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγ-
γόμενος.

καὶ νῦν.

Ον ἔτεκες ἐν σαρκί, Παρθενομήτορ ἐκ Πατρὸς λάμ-

ψαντα, τοῦτον ἀγνή Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ἔλων
ἐκήρυττε.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, . . .

Κάθισμα. ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν θεάδελφον δεῦτε χαρμονικῶς, ἐφουμνίοις ἐπαί-
νων οἱ εὐσεβεῖς, πάντες εὐφημήσωμεν, καὶ πιστῶς
μακαρίσωμεν· τῆς Σιών γὰρ οὗτος, τῆς θείας πρωτό-
θρονος, ἐν Χριστῷ ἀνεδείχθη, καὶ ταύτην ἐφαιδρυνε,
πάσαις ἐναρέτοις, ἐργασίαις καὶ λόγοις, θείοις καὶ
χάρισι, καὶ θαυμάτων ἐνδείξεισι· πρὸς αὐτὸν οὖν βοή-
σωμεν, Χριστοκήρυξ Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Κόρη κα-
θέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε
θάλαμπε, χλαμύς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμε-
νος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε, χαῖρε
Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις καὶ πύλη χρυσήλατε,
καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεο-
κόσμητον σκηνώμα, χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλα-
κτε, χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὡδὴ δ'. ὁ Εἰρμός.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀβδακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Τὸ πονηρὸν, ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θεία λόγ-
χη, Πάναγνε διάρρηξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευ-
ράν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος,
καὶ βίβλω με γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἦνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ, πόθῳ
μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας
σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μέγਾਲως
ἁμαρτόντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως
Κόρη ἀξιώσον.

Νόμοι ἐν σοὶ, κεκαινοτόμηνται φύσεως, ὑπὲρ φύ-
σιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας· διό σε πίστει ἐκδυσωπῶ, τὸν
ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ
ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα
σῶσον πρεσβεΐαις σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Δεῦτε πιστοὶ, Ἀδελφοθέου τὴν ἄθλησιν, ὑμνωδίαις ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ τὸν αὐτὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν γῇ καὶ ἐν πόλει, δοξάσαντα μεγαλύνωμεν, ὡς αἵματος ἐκχύσει, καὶ ἐν ἔργοις καὶ λόγοις, διὰ βίου παντὸς προδοξάσαντα.

Εὕγε τῆς σῆς, νουνεχεστάτης φρονήσεως, τοῦ Κυρίου ἀδελφεῖ Ἰάκωβε· πραγματειῶν καὶ γὰρ ἀπασῶν, τὴν μεγίστην ὄντως, ἐπραγματεύσω θεόσοφε· ζωῆς γὰρ ἐπικήρου, καὶ αἱμάτων ὀλίγων, βασιλείαν ὠνήσω αἰώνιον.

Λόγω ἡμᾶς, τῆς ἀληθείας ἐν Πνεύματι, κυηθέντας, Θεὸς ἡρετίσατο, εἶναι σαφῶς, ὥσπερ ἀπαρχὴν, τῶν αὐτοῦ κτισμάτων, κατὰ τοὺς σοὺς λόγους πάνσοφε, θεόθεν διδαχθέντος, οὐρανίῳ μυσήσει, τὰ τοιαῦτα θεόσοφα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἐκ τοῦ Πατρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποινα, ὥσπερ λυχνία φωτοφανῆς, ἐγέννησας Κόρη, φῶς ἀληθὲς καὶ ἀπρόσιτον· ὃ πάντα καταλάμπει, νοερῶς καὶ φωτίζει εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον ἄνθρωπον.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Επεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σῶτερ, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, ἐλκύσαντες Κύριε.

Ακηλίδωτον ὡς ἔσοπτρον δεδειγμένος, καὶ πρωτουργοὺς ἀκτίνας τῆς ἀκτίστου Τριάδος, ἀκριβῶς δεξάμενος, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Δόξα.

Στερεώματι τῆς πίστεως διαπρέπεις, ἐν τῇ λαμπρότητί σου, ὡς περ ἥλιος μάκαρ, ἐκσοβῶν Ἀπόστολε, ἀγνοίας τὴν σκότωσιν.

καὶ νῦν.

Υποδὺς γαστέρα τὴν σὴν ὦ Θεομῆτορ, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος, γεννηθεὶς ἀπορρήτως, ἐκ Πατρὸς Ἰάκωβον, Ἀπόστολον δείκνυσιν.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,...

Ῥδὴ ἐ. ὁ Εἰρμός.

Ινα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν· οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Θτὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσιν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξιώσον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ρς ἀστήρ ἑωσφόρος, ἐξανέτειλε Κόσμῳ ἡ θεία μνήμη σου, φωτίζουσα πάντας, τοὺς αὐτὴν ἐτησίως γεραίροντας, καὶ ἐξαιτουμένους, τὰς δραστηκᾶς σου ἰκυσίας, περνιστὰ τῆς ἀπάτης Ἰάκωβε.

Αρπαγεῖς θεωρίας, εἰς ὑπέρφωτον γνόφον ἐθεολόγησας, ἐκ Πατρὸς τῶν φώτων, καταβαίνειν πᾶν δώρημα τέλειον, ἅπασιν ἀνθρώποις· ὦ στόματος θεοφωρήτου! ὦ νοδὸς ὑπὲρ ἥλιον λάμποντος!

Σοφίας οὐρανόιου, βασιλείας τε θείας φρικτὰ μυ-

στήρια, γυνῶναί σοι ἐδόθη, παρ' αὐτῆς θεοφόρε Ἰάκωβε,
τῆς ἐνυποστάστου, Θεοῦ σοφίας τε καὶ Λόγου, ἐπὶ
γῆς δι' ἡμᾶς χρηματίσαντος.

Θεστοχίον.

Μακαρία ἐγένου, παμμακάριστε Κόρη ὡς τὸν μα-
κάριον, Θεὸν συλλαβοῦσα, καὶ μακάριοι πάντες ὑπάρ-
χουσιν, οἱ σὲ κατιδόντες· μακάριοι οἱ σὲ τεκόντες, καὶ
οἱ σὲ ἐπαινοῦντες μακάριοι.

Ἄλλος.

Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε φωτὸς, ἀσραπὴν τὸν Ἰάκωβον, ἀνέδειξας
φρυκτωροῦσαν, καὶ βροτοὺς τῆς ἀγνοίας, καὶ σκότους
ἀπαλλάττουσαν.

Σὲ Κύριε φωνῇ, ἐλευθέρα ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελ-
φός σου, μιμητῆς καὶ τοῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος.

Δόξα.

Τίς βρότειός σοι νοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δυνή-
σεται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρυνθέντι, ταῖς χάρι-
σιν Ἰάκωβε.

καὶ νῦν.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, εὐρηκὼς ἐνδιαίτημα, κατώκησεν ὁ
Παρθένε, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὁ Λόγος προμηθεύμενος.

Καταβασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, . . .

ᾠδὴ ς'. ὁ Εἰρμός.

Πλάσθητι μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ηλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων Χριστέ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί, σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Η ἀγειώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργὸν, τὴν ὕλομ.ανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ακτίσι καταστραφθεῖς, τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος, καὶ φῶς τὸ αὐτολαμπές, ἐποπτεύσας ἔνδοξε, παρ' ᾧ ἀνεβόησας, ἀλλαγὴ οὐκ ἔστιν, ἡ τροπῆς τι ἀποσκίασμα.

Δίκαιος κατ' ἐξοχὴν, ἐκλήθης θεῖε Ἰάκωβε· δικαιοσύνης θεσμούς, καλῶς γὰρ ἐτήρησας, νόμου τε καὶ φύσεως, ἐκ νεότητός σου· ὦ δικαίων σεμνολόγημα.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀληθῶς, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ φῶς τῆς ἐπιστολῆς, τῆς σῆς περιήστραψεν, Ἐκκλησίαν ἄπασαν, τοῦ Χριστοῦ καὶ σώζει, τοὺς αὐτὴν ἀναγινώσκοντας.

Θεοτοκίον.

Υπέρτερος οὐρανός, τοῦ οὐρανοῦ ὠφθης Δέσποινα· ὃν γὰρ ἐκεῖνος ἀγνή, χωρῆσαι οὐ δύναται, σὺ ἐν τῇ κοι-
λίᾳ σου, ἀστενοχωρήτως, ὑπὲρ ἔννοιαν ἐχώρησας.

* Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Στολὴν σε, τῆς νομικῆς ἐνέδυσσε κρείττονα, καὶ ἱεράρ-
χην δεικνύει, Ἀαρὼν τοῦ πάλαι τιμωτέραν, ὁ δι' οἶκτον
εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος.

Οργανον, ἐνεργεῖαις κρουόμενον Πνεύματος, πᾶσαν
διάνοιαν θέλγον, καὶ Θεῷ προσάγον τοὺς σωζομένους,
ἐκ δουλείας, χαλεπωτάτης γέγονας ἄριστος.

Δόξα.

Διψήσας, τοῦ τῆς ζωῆς ἐξέπιες νάματος, καὶ ποτα-
μοὺς ἀναβλύζεις, θεορρήμοσύνης, τῆς σῆς κοιλίας,
ἀλλομένους, τῇ Οἰκουμένη τῷ θείῳ Πνεύματι.

καὶ νῦν.

Εὖα μὲν, παρακοῇ τὸν θάνατον ἔτεκεν, ἡ Θεοιόχος
ζωὴν δὲ, συλλαβοῦσα τέτοκε τὴν ἀγῆρω, καὶ τὸ πάλαι
ὑπὲρ πάντων ἀπέτισεν ὄφλημα.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην, . . .

Κοντάκιον ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ἔθεν σὲ πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Ὁ οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσήφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφόν, ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακραζομεν· δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν τὴν ἐπερχομένην, καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων· ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρυν, καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, ἵνα σὲ πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κγ'. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρῶτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλω,
Θνήσκεις δι' αὐτὸν, παμμάκαρ κρουσθεὶς ξύλω,
Ἐσθλὸν ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι πληξάν.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱε-

ροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θεϊαν Λειτουργίαν ἔγραψε καὶ ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθεὶς· ἦν τινα Λειτουργίαν ὕστερον συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεὸς Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. Ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν, καὶ πολλοὺς διδασκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὁργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους· κρατήσαντες οὖν αὐτὸν ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν.

Περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. Τοῦ μνήστορος Ἰωσὴφ μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ τοῖς ἐκ προτέρας γυναικὸς παισὶ, καὶ βουλομένῳ μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου Υἱῷ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέξαντο, ὁ δὲ Ἰάκωβος λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα συγκαληρονόμον, ἐκλήθη οὐ μόνον ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ δίκαιος.

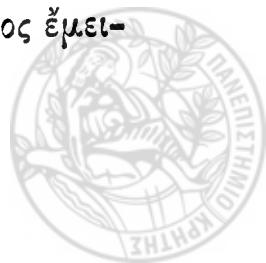
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ῥοὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέεσθαι ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αῤῥήτω κυήσει σου, φρικτῶν ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· Διὸ φρικτῆς με ῤῥσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτου χαρᾶς καταξιώσον, ἵνα ὑμῶν σε ἀεὶ τὴν πολυύμνητον.

Ραθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμει-

να, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον· ἡ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε, τὸ ἄστεκτον,
πρόστηθι ῥῦσαί με πυρὸς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυή-
σεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Ἀγνή Παρθένε Θεογεννή-
τρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, καὶ τῆς μελ-
λόσης ὀργῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τίς μή σε ἐπαινέσει; τίς μὴ μακαρίσει σε θεῖε Ἰά-
κωβε; μητρὸς γὰρ τοῦ Κυρίου, υἱὸς κατὰ τὸν νόμον,
ἐλογίσθης παμφίλτατος· καὶ ἐλειτούργεις αὐτῇ ἐν κα-
θαρᾷ καρδίᾳ.

Ετεθνήκεις τῷ Κόσμῳ, καὶ τὴν Ἰησοῦ περιέφερες
νέκρῳσιν, αἰεὶ ἐν τῇ σαρκί σου, ὥς ἂν καὶ ζῶῃ τούτου,
ἐν αὐτῇ φανῇ ἔνδοξε· ὧ καὶ ἐβόας θερμῶς, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Πητορεύουσα γλῶσσα, ῥυθμῷ καὶ μεθόδοις τῆς τέ-
χνης βρενθύουσα, οὐδόλως ἐξισχύει, ἐγκώμιόν σοι
πλέξαι, θεοφόρε Ἰάκωβε· σὺ γὰρ Χριστοῦ ἀδελφός,
ἐκλήθης ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Ολος πλήρης ὑπάρχων, ἀκενώτως Πάναγνε ἐν σοὶ
κεκένωται, Θεοῦ ὁ Θεὸς Λόγος, πληρώματός τε τού-

του, ἡμεῖς πάντες μετέσχομεν, καὶ ἐκδοῶμεν αὐτῷ,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κς ἐν καμίνῳ τῷ ὑπερώῳ πυρσευόμενος, θείου πα-
ρουσία Πνεύματος μυστικῶς, ὁ Ἰάκωβος ἐβόησεν, εὐ-
λογημένος εἶ Ἰησοῦ ὁ Θεός μου καὶ Κύριος.

Η ἐκ τοῦ ὕψους πνοὴ βιαία τὸν Ἰάκωβον, γλώσση
πυριμόρφῳ φθέγγεσθαι τοῦ Θεοῦ, μεγαλεῖα παρεσκεύ-
ασεν, εὐλογημένος εἶ Ἰησοῦ ὁ Θεός μου καὶ Κύριος.

Δοξα.

Τῆς θεωρίας τῆς πρακτικῆς ἐκτιθέμενος, δέλτον
ἐκ πυξίδος ὥσπερ πνευματικῆς, τοὺς ἀνθρώπους ἐβελ-
τίωσας, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ
Κύριος.

καὶ νῦν.

Θ ἀναπλάσας Κόσμον ἐν μήτρᾳ σου Θεόνυμφε, θείας
λειτουργίας δείκνυσι τελεστήν, τὸν Ἰάκωβον κραυγά-
ζοντα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανά-
μωμε Δέσποινα.

Καταβασία.

Θὺκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, . . .

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,

τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα πράυνον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ως ὁ Ἀηστὴς κραυγάζω σοι, μνήσθητί μου φιλόανθρωπε, κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι ἡμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος, μετανοοῦντά· δέξαι με, τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Πκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποιήσον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελωδούντων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Νοῦν τοῦ Χριστοῦ πεπλούτηκας, ἱεράρχα Ἰάκωβε

οὐ τοῦ νοῦ ἐκείνου, μεταβάντος ἑνδοξε, εἰς τὸν σὸν νοῦν καθ' ὑπαρξιν, οἷά περ ἔφη Μάξιμος· οὐδὲ τοῦ σοῦ νοῦ, εἰς τὸν Χριστοῦ ἀμοιβαίως· κατὰ Χριστὸν δὲ πάντα, καὶ νοῶν τε καὶ λέγων, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐν πνεῦμα, ὑπάρχων θεοφόρε.

Παμπόλλοις σε χαρίσμασιν, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν· ἄλλας γὰρ τῆς γῆς σε, καὶ φῶς βροτοῖς ἔδειξεν, Ἀπόστολον μέγιστον, καὶ ιεράρχην πρώτιστον, πόλιν ὑψηλὴν, καὶ διαυγέστατον λύχνον, φωτίζοντα τὸ σκότος, οἰκουμένης ἀπάσης· καὶ τελευταῖον πάντων, μάρτυρα ἀληθείας.

Δαὸς ὁ σκληροτράχηλος, Ἰουδαίων Ἰάκωβε, ἀπὸ ὑψηλοῦ, τοῦ πτερυγίου βάλλει σε, εἰς γῆν προσευχόμενον, ὑπὲρ αὐτῶν καὶ λέγοντα· Κύριε αὐτοῖς, τὴν ἁμαρτίαν μὴ στήσης· καὶ οὕτω σε ἐκπέμπει, εἰς σκηνὰς οὐρανίους, μεθέξοντα τῆς δόξης, Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς μὲν γέγονε, ταῖς ἀρχαίαις τεράστια, ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη πώποτε, τοιοῦτον τεράστιον, οἷον ἐν σοὶ τετέλεσται, Δέσποινα ἀγνή· ἀσπόρως γὰρ συλλαμβάνεις, ἀφθόρως ἀποτίκτεις, καὶ παρθένος θηλάζεις, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ ποιητὴν τοῦ Κόσμου.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Κεῖρας ἐκπετάσας κραταιάς, τοὺς Ἀποστόλους σου
Σῶτερ εὐλόγησας, ἐπανερχόμενος Δέσποτα, πρὸς τὸν
ἄναρχον Πατέρα σου, καὶ παρεσκεύασας αὐτοὺς μετ'
εὐφροσύνης βοᾶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Κς περ ἐπηγγείλω ἀψευδῶς, τοῖς Ἀποστόλοις σου
 Πνεῦμα ἀπέστειλας· τούτου Ἰάκωβος Δέσποτα, τῇ
 λαμπρότητι λαμπόμενος, τὴν Οἰκουμένην ἀστραπαῖς
 καταγλαΐζει φαιδρῶς· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυ-
 γάζων τὸν Κύριον·

Δόξα.

Σοφίαν Ἰάκωβε σοφὲ, τὴν ἐνυπόστατον ἔσχες διδάσκαλον, μυσταγωγοῦσάν σε ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραστα μυστήρια, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς μέλπων διήγειρας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

καὶ νῦν.

Ὁ ρος ἐκφανθεῖσαν νοητὸν, Παρθένε ἄχραντε Προ-
φήτης βλέπει σε· ἐκ σοῦ ὑπέρτιμος λίθος γὰρ, ἐκτμη-
θεὶς περιεσώσατο, τὴν Οἰκουμένην ἀληθῶς ἐνθέως ψάλ-
λουσαν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Καταβάσῃα.

Ἡ αἶδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ. . .

Ὁδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατά-
 βασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώ-
 ματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος·
 διὸ τὴν Ἀχραντον Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Θεία κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν
 ἐξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ἣ ὁ Λόγος ἐπα-
 νεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με αἰεὶ, δαιμόνων κλονούμενον,
 ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου Ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Στάζουσα θεῖον γλυκασμόν, τῶν ἀπάντων γλυκα-
 σμόν ἢ κυήσασα, ἰῶ τοῦ ὄφους, τὴν φαρμαχθεῖσαν
 ψυχὴν μου γλύκανον, ἀλλοτριουσά με πικρᾶς, ἁμαρ-
 τίας πάντοτε, τῇ μεσιτείᾳ σου, προστασία τῶν πιστῶν
 ἀκαταίσχυντε.

Ηλὶε δόξης Ἰησοῦ τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωτα-
 γώγησον, ταῖς παρακλήσεσι, τῆς σὲ τεκούσης Ἀγνῆς
 Θεόπαιδος, τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀπο-
 στόλων σου, Ἱεραρχῶν, Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων εὐ-
 κλεῶν καὶ Ὁσίων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Κατέλιπες τὰς κάτω διατριβάς, καὶ συνήφθης τοῖς

ἄνω Ἰάκωβε, ὅπου χοροὶ, Ἀποστόλων θείων καὶ Προφητῶν, καὶ ἀθλητῶν ὑπάρχουσι, καὶ πάντων Ἁγίων, ὅπου ἡ σὴ, βασίλισσα καὶ μήτηρ, σὺν τῷ Υἱῷ καὶ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύουσιν.

Ρς θῦμα καθαρὸν τε καὶ ἱερὸν, ὁ Χριστὸς τὸ σὸν αἶμα ἐδέξατο, ἐν οὐρανοῖς, προσφορὰν ὡς ἁμωμον ἐκλεκτὴν, ὡς ἀρωματοσύνθετον μύρον, ὡς εὐπρόσδεκτον ἀπαρχήν· διὸ καὶ βασιλείας, αὐτοῦ τῆς αἰωνίου, συγκληρονόμον σε εἰργάσατο.

Ενώπιον Τριάδος τῆς ἀρχικῆς, παριστάμενος θεεῖ Ἰάκωβε, καὶ τῆς σκηνῆς, λειτουργὸς ὑπάρχων τῆς ἀληθοῦς, θέσει Θεὸς γενόμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος τριλαμποῦς, πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων, τῶν σοὶ ὁμωνυμούντων, καὶ εὐφημούντων σου τὴν ἄθλησιν·

Θεοτοκίον.

Υμῶ σε τὴν Πανῦμνητον ἀληθῶς, μεγαλύνω σε τὴν πολυῦμνητον, ἣν ἀνυμνεῖ, ὕμνοις ἀσιγήτοις πᾶσα πνοή, τεκοῦσαν ὑπερύμνητον, λόγον δὲν ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, χίλιαι χιλιάδες, μύριαι μυριάδες, ἐν φλογεροῖς αὐλοῖς στόμασιν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα, ἱεροῖς Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς ἱεράρχην καὶ

θεῖον κήρυκα, τὸν φερωνύμως δίκαιον, ὀνομασθέντα
 μεγαλύνωμεν.

Θείας κοινωνὸν ὡς φανέντα, ἀτελευτήτου βασιλείας,
 καὶ Θεοῦ κληθέντα ἀδελφὸν, καὶ πολιτείαν ἐπα-
 ληθεύουσαν, προσηγορίᾳ δείξαντα, σὲ μεγαλύνομεν
 ἰάκωβε.

Δόξα.

Θρόνῳ παριστάμενος μάκαρ, στεφανηφόρος τῆς
 Τριάδος, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, τῶν ἀκηρά-
 των κατατρυφήσαι γερωῶν, ἀρχιερεῦ Ἰάκωβε, τὸν σὸν
 Δεσπότην καθικέτευε.

καὶ νῦν.

Ὁ τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἀπειρογάμως θεο-
 φάντορ, ταῖς μυσταγωγίαις σου σαφῶς, Θεὸν διδάσκεις
 σεσαρκωμένον Λόγον· εἰς ὃν περ καὶ πιστεύοντες, νῦν
 ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Απας γηγενής...

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αάμπων φωτὶ τῶν ἔργων σου, παρεστὼς τῇ Τριάδι,
 ἐν παρῴρησίᾳ πρέσβευε, οἷα χάριτι πέλων, καὶ ἀδελ-
 φὸς τοῦ Κυρίου, νοητὸν φῶς ἀπαστρέψαι, καρδίαις τῶν
 τελούντων σου, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, ἱερουργέ' ὄλην

γὰρ ἐξ ὕψους τοῦ Παρακλήτου, Ἀπόστολε Ἰάκωβε,
ὑπεδέξω τὴν αἵγλην.

Ὅμοιον.

Ως ιεράρχης πρώτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης, ὡς
μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς ὑποφῆτης, καὶ μάρ-
τυς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον
ἀξίωμα, ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτὸν, λίθοις
ἀναιρούμενος μετετέθης· παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύσιν
αἵτει πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η φοβερά τῆς κρίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα, νῦν ἐπὶ
θύρας ἔστηκεν· ὅρα πρόσσεχε νῆφε, ψυχὴ μου καὶ ἐκ
καρδίας, πρόσπεσον τῇ Παρθένω, καὶ μόνῃ Θεομήτορι,
δάκρυσιν ἐκβοῶσα· πάσης ἀγνῆ, τιμωρίας ῥῦσαί με
δυσωπῶ σε, καὶ δεξιοῖς προβάτοις με, σύνταξον τοῦ
Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς αἶνους ἱσθῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα

δ'. προσόμοια. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη νῦν ἱερὰν ἑορτὴν, χαρ-
μονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάζωμεν πάντες, πιστῶς
ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον
σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὃς τις ἀεὶ, ἵκετεύει
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου ἐπιδημίας σοφὲ, ἀδελφὸς

ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδὸν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ Ἰάκωβε.

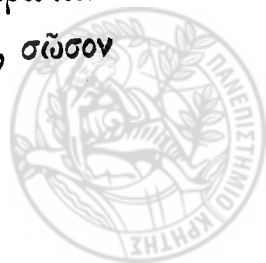
Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς ἱεράρχην ὄντα, μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὐ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ἡμᾶς ἀδελφὸς χρηματίσας αὐτοῦ, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. ἤχος α'. Βυζαντίου.

Εν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ θείου Πνεύματος φωτισθείς, τῆς εὐσεβείας ὥφθης θεῖος ζηλωτής, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε· ἔθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρὼν τὸ πάλαι, τιμιωτέραν ἐνέδυσεν, ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, Ἀποστόλων ἑνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νῦν.

Αγιωτέρα ἁγίων πασῶν δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σῶσον

ἡμᾶς, ὡς τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ παντοίων πταισμάτων καὶ ὀδυνῶν, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ὡδὴ γ' καὶ ς'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἤχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον... Ἀλληλούϊα, γ'. ἤχος α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στιχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ... Κοινωνικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ..

Μεγαλυνάρια τοῦ Ἀγίου.

Πρῶτος χρηματίσας ἀρχιερεὺς, τὴν ἁγίαν πόλιν ἐκκληρώσω παρὰ Χριστοῦ, ἦν ῥῦσαι ἐκ κινδύνων Ἰάκωβε παμμάκαρ, καὶ ταύτην περιφρούρει ἀνεπηρέαστον.

Ἔτερον,

Τοῦ Πατρὸς τῷ Λόγῳ μαθητευθεὶς, θείων τε αὐτόπτης, μυστηρίων ἀναδειχθεὶς, ἐν Σιών ποιμαίνει τὴν Ἐκκλησίαν πρῶτος, καὶ λειτουργίαν γράφεις πρῶτος Ἰάκωβε.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Δ^η ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ,

ἐτήσιον ἑορτήν

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ τοῦ
ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΣΑΒΒΑ τοῦ ἡγιασμένου.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου γ'. ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε ἐμυήθης καθαρῶς, τὴν τῶν ὄντων γινῶσιν θεό-
φρον, καὶ κατενόησας, κόσμου τῆς τερπνότητος, τὸ
ἀνυπόστατον, καὶ μελλόντων τὸ μόνιμον, σοφὲ Ἰωάν-
νη, τότε πάντα πέπρακας, καὶ τὸν πολύτιμον, ὄντως,
μαργαρίτην ἐκτήσω, Χριστὸν τὸν Θεὸν θεοσόφως,
ἐμπορος καθάπερ ἐμπειρότατος.

Οτε τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, νοὶ καθαρῶ Ἰωάννη, σὺ
ἐξηρεύνησας, τότε ἅπαν νόημα νόθον καὶ ἔκφυλον, ὡς
ἐχέφρων ἐξέβαλες, δογμάτων δὲ θείων, πλοῦτον ἀνα-
φαίρετον, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, μάκαρ συνελέξω παν-

σόφως, εὐαγγελικῶς θεορρήμον· ὅθεν ἐπαξίως σε γε-
ραίρομεν.

Οτε τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, δυσσεβῶς ἀθέτησις
ἔφυ, καὶ τῆς παρθένου μητρὸς, πάντων τῶν ἀγίων τε,
τότε ὑπέρμαχον, τὸ ὀρθόδοξον σύστημα, ἐπλούτισε
μέγαν, ζήλῳ πυρακτούμενον, τῆς εὐσεβείας σε, μέ-
χρις Ἰωάννη αἱμάτων, ἀντικαθιστάμενον πάτερ, πρὸς
τὴν ἁμαρτίαν διὰ πίστεως.

Ἔτερα ὁμοία τῆς ἁγίας Βαρβάρας· ζήτει αὐτὰ ἐν τῷ Μηναίῳ.
Δόξα τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Αμπρῶς πανηγυρίσωμεν σήμερον, ὦ φιλέορτοι,
χορεύσωμεν ἐν ὕμνοις, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι,
ἐπὶ τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ χαριτωνύμου ὕμνογρά-
φου· οὗτος γὰρ ἀνεδείχθη μουσικώτατος κύκνος, τε-
ρετίζων ἄσματα, καὶ ὑπὲρ μέλι γλυκύτερα· λύρα
παναρμόνιος, καὶ εὐκέλαδος κιθάρα, ὄργανον κρουό-
μενον ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοαῖς τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
καὶ σάλπιγξ χρυσόφωνος, καὶ χελιδὼν ὠραιότητα, καὶ
εὐλαλὸς ἀηδὼν, δαδτικὴ κιννύρα καὶ ψαλτήριον δε-
κάχορδον, καὶ σειρίνιος γλῶσσα πολύφθογγος· στόμα
χρυσοςόλιζον καὶ πυρίπνουν, καταφλέγον ἅπασαν τῶν
αἱρετικῶν κακόνοιαν, καταφωτίζον δὲ πᾶσαν τὴν ἑκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ τοῖς μελιρρύτοις ἄσμασιν· ὃν καθικε-
τεύσωμεν πρεσβεύειν ἀπαύσως τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ὑπὲρ
τῶν πίστει τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. . . .

Εἵσοδος. Τὸ, φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα ὁσιακά.
Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου. ἤχος δ.

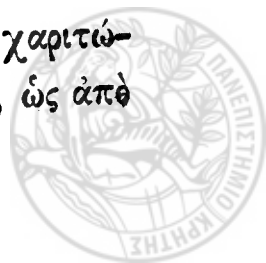
Αξιοχρέως τιμῶμέν σε, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, Ἰωάννη θεόσοφε· τὸ μὲν, ὡς διδάσκαλον λαμπρόν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως· τὸ δέ, ὡς κλέος ἱερέων, καὶ ἀσκητῶν κανόνα, καὶ ὁμολογητὴν τῆς εὐσεβείας ἀληθέστατον· καὶ πρὸς τούτοις ὡς φίλον τῆς Θεομήτορος, καὶ λιγυρόν ὑμνωδὸν τῶν μεγαλείων αὐτῆς, καὶ τῆς θείας δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτῆς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· μεθ' ἧς αὐτὸν ἐκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Φωστῆρες δὺω παμφαιῖς ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου σήμερον νοητῶς ἀνατέλλουσιν, Ἰωάννης τῶν ἐνθέων λογίων ἡ χάρις, καὶ Κοσμᾶς ὁ τῶν θείων ἁσμάτων κόσμος· καὶ πάντων τὰς καρδίας καταυγάζοντες, εὐφραίνουσι τοῖς ἐναρμονίοις αὐτῶν καὶ φωταυγέσι μελίσμασιν· οὐς καὶ ἡμεῖς ἐκμιμούμενοι, μελωδικῶς εὐφημῶμεν· πρεσβεύουσι γὰρ αἰεὶ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ωσπερ μέλισσα φιλεργός, πάντων τῶν ἁγίων τοὺς λόγους διελθὼν, συνελέξω τὰ κάλλιστα, χαριτῶν ὡς ἀπὸ

σίμβλου γλυκύτητος, ἄρρητον ἡδονὴν ἀποστάζεις, καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, φωτισμὸν θεογνωσίας παρέχεις τοῖς ὀρθῶς ἐφεπομένοις, τῇ ἐνθέῳ θεολογίᾳ σοῦ.

Ἦχος δ'.

Τὴν θεοτερπὴ φιλαδελφίαν χριστομιμήτως Ἰωάννη ἀσπασάμενος, ὄργανον πρὸς θεογνωσίαν, τὰ τῆς θύραθεν σοφίας χρήσιμα, τοῖς ἀνθρώποις συντόμως ἐξέδωκας· μεθ' ὃ, τὰ τῆς εὐσεβοῦς θεολογίας μυστήρια κατὰ τάξιν συνέγραψας, τά τε τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας ὡς πιστὸς οἰκονόμος συνθεῖς, τῶν αἱρέσεων τὴν βλάβην ἐναργῶς ἐθριάμβευσας· διό περ ὡς πηγὴν γνώσεως τὴν ἱεράν σου βίβλον κατέχοντες, καὶ τὰς ψυχὰς ἐνθέως ἐξ αὐτῆς ἀρδευόμενοι, ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν εὐχερῶς ἀναγόμεθα, καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, εὐκλεῶς ποδηγούμεθα· τὴν Τριάδα ὀρθοδόξως θεολογοῦντες, καὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ Θεὸν καὶ ἄνθρωπον καταγγέλλοντες, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Τὰς πλεκτάνας τῶν δεινῶν αἱρέσεων, Ἰωάννη πανόλβιε, τῷ τμητικῷ τῶν δογμάτων σου ξίφει τελείως διέλυσας· τὰς δὲ τῶν πιστῶν ὀμηγύρεις ἀσφαλῶς καθώπλισας, πρὸς ἐκάστην προσβολὴν τῶν κακοδόξων γενναίως παρατάττεσθαι, καὶ τούτους κατὰ κράτος ἐκνικᾶν· ὅθεν ἐπαξίως τιμῶντες τοὺς ἰδρωτάς σου, κατὰ χρέος γεραίρομεν τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἔτερα ἰδιόμελα τῆς ἁγίας Βαρβάρας· ζῆτει αὐτὰ ἐν τῷ Μηναίῳ.
 Δόξα τοῦ ὁσίου ἤχως πλ. β'.

Οργανον τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας
 σοφὲ Ἰωάννη, καθηδύνων τὰς καρδίας τῶν πιστῶν
 τοῖς ἡδυπνόοις σου μέλεσι, καὶ σαφηνίζων ὀρθῶς τὰ
 τῶν δογμάτων δυσέφικτα· διό περ ἡ Ἐκκλησία, ὡς
 φωστῆρα ζωῆς λόγον ἐπέχοντα ἀνακηρύττουσα,
 τιμᾷ κατὰ χρέος σε, ἐξαιτουμένη λυτροῦσθαι αὐτὴν
 ταῖς πρεσβείαις σου πάσης βλάβης αἰρέσεων.

Καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον δογματικόν.

Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια τοῦ ὁσίου· ζῆτει ἅπαντα ἐν τῷ Μηναίῳ.

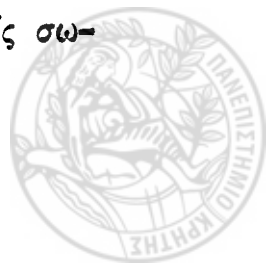
Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα τοῦ ὁσίου.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Η δῦφωνος αὐλὸς, μεγαλόφωνος σάλπιγξ, κιθάρα
 μελουργὸς, λιγυράθειά λύρα, κινύρα παναρμόνιος, μου-
 σικώτατον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου
 ταῖς αὖραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν
 τὰ νοήματα.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον
 ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύ-
 γοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρ-
 τωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σω-
 τηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετά τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα τῆς ἁγίας.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνήμαις οἰκονομοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐὰν δολερῶς στερήσαντα ἀφθαρσίας, καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ ὁσίου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ᾠσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὕμνωδیان Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν

σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώ-
 ζεις τοὺς δούλους σου·

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον τοῦ ρ'. ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον
 τοῦ ὁσίου. Ὁ Ν'. Ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου. Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου
 καὶ τῶν ἀγίων. Ζήτει ἅπαντα ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν ὕμνωδῶν τὸ κλέος, κοσμήτορα τῶν ἑορτῶν, τὸν
 πρόμαχον εὐσεβείας, ὁλοθρευτὴν αἰρετικῶν, τὸν πάν-
 σοφον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες·

Καὶ τὰ ἕτερα, ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, προσόμοια τοῦ ὁσίου. ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ποθήσας τὰ ἄρρητα, καὶ ὑπερκόσμια κάλλη, ἅπερ
 οὐ τεθέαται, ὀφθαλμὸς οὐδ' ἤκουσεν, οὐδ' ἀνθρώπινον,
 οὐδὲ μὴν ἀνεισιν, εἰς βροτῶν καρδίαν, ἃ ἡτοίμασεν ὁ
 Κύριος, τοῖς ἀγαπήσασιν, τούτου τὸ πανάγιον ὄνομα,
 ἐμίσησας τὰ γήϊνα, τερπνὰ ὡς φθειρόμενα πάνσοφε,
 καὶ ἀκολουθήσας, ἀγάπῃ τῷ Χριστῷ εἰλικρινεῖ, πρὸς
 ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, εὐκλεῶς κατήντησας. (δις)

Εκ πόθου γενόμενος, σὺ ἐραστής τῆς σοφίας, ταύ-
 την ἐκ νεότητος, ἀκλινῶς ἐζήτησας, καὶ ἐφεύρηκας·
 ὅθεν σὲ ἔστεψεν ἐν λαμπροῖς στεφάνοις, καὶ ποικίλοις
 ἐν χαρίσμασι, σὲ κατεκόσμησεν, οἷς ἀγλαϊζόμενος πάν-
 τοθεν, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, θείοις κατελάμπρυνας
 ἄσμασι, καὶ τὰς πανηγύρεις, ἐφαίδρυνας τῶν θείων ἑορ-
 τῶν, τοῖς ἡδυφθέγγοις σου μέλεσιν, Ἰωάννη πάνσοφε·

Εἰδὼς διαβαίνουσαν, ὡς ἀληθῶς τῆς εἰκόνης, τὴν τιμὴν θεσπέσιε, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον ἀνεκήρυξας, εὐσεβῶς ὅσιε, προσκυνεῖν ὡς θέμις, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοπαιδος, ἁγίων πάντων τε, οὐ λατρευτικῶς τὰ μορφώματα, σχετικῶς δὲ θεόσοφε, ἵνα δι' αὐτῶν μνημονεύοντες, καὶ τῶν πρωτοτύπων, τὴν χάριν ἐφελκώμεθα αἰεὶ· διὸ τιμῶμεν τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη σήμερον.

Καὶ τῆς ἁγίας Ἰδιόμελα, γ'. ἤχος α'. Ζήτει αὐτὰ ἐν τῷ Μηναίῳ.
Δόξα, τοῦ ὁσίου. ἤχος πλ. δ'.

Τὸν ἀρράβωνα τῆς αἰωνίου μακαριότητος, λαμβάνων παρὰ τῆς Θεομήτορος, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς εἰκόνης αὐτῆς, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἡγωνίσω, Ἰωάννη τρισόλβιε, τὴν ἐκτμηθεῖσάν σου δεξιάν, ταῖς ὑπερτίμοις αὐτῆς παλάμαις, ὑγιῇ ἀπέλαβες· ἔνθεν καὶ τὴν χάριν εἰληφῶς, τῶν τερπνῶν μελισμάτων τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσας· καὶ ταύτην ὑμνήσας, τὰς ἑορτὰς κατεκόσμησας, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατηύφρανας, κορυφαῖος πάντων τῶν μελωδῶν ἀναδειχθεὶς· ὅθεν τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, τὰς ἀμοιβὰς ἀπολαβὼν, σὺν Ἀγγέλοις νῦν τὰς ὑμνωδίας μελωδεῖς, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι. . . .

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἦχος πλ. α.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ φ.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν
τὴν σεπτὴν σου Ἀνάληψιν, δι' ἧς ὑψωσας ἡμᾶς εἰς
οὐρανοῦς.

Μεγαλύνομέν σε, ζωοδότα Χριστέ, ἣν προσείλη-
φας γὰρ φύσιν ἀνθρώπειον, συνεδόξασας εἰς ὕψος
ἀναβάς.

Μεγαλύνομέν σε, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν τὴν ἡμε-
τέραν φύσιν θεώσαντα, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναλήψει σου
Χριστέ.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, καὶ δεόμεθά σου,
εὐσπλαγχνε Κύριε, αἰεὶ ἔσο, ὡς ὑπέσχου, μεθ' ἡμῶν.

Τὰ σεπτὰ σου πάθη, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τι-

μῶμεν τὴν ἐκ τάφου ἐξέγερσιν, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκ γῆς εἰς οὐρανοὺς.

Μεγαλύνομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, ἥς τῷ τόκῳ βροτῶν φύσις τεθέωται, καὶ ἀνῆλθεν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν.

Ἑτέρα εἰς τὴν αὐτήν. ἦχος δ'.

Αγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦμεν, τὴν θεωθεῖσαν σάρκα σου, ἣν περ ἀνείληφας Σῶτερ ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει.

Δόξα.

Αγγελοι τὸν ἕνα σε τῆς Τριάδος, ὁρῶντες μετὰ σώματος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθόντα, χαρμονικῶς προσεκύνουν.

Καὶ νῦν.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν μητέρα, Θεοῦ δοξολογοῦμέν σε· διὰ γὰρ σοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, χαρὰ ἐπέλαμψε Κόρη.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ.

Ήχος βαρύς.

Απόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Απόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐσοφίσθησαν, καὶ ξέναις γλώσσαις ἐλάλουν, τὰ τοῦ Θεοῦ μεγαλεῖα.

Απόστολοι τὸ Πνεῦμα πυρίναις γλώσσαις, λαβόντες γῆς τὰ πέρατα, ὡς ἀστραπαὶ φωτὸς θείου, ἐνέπλησαν παραδόξως.

Απόστολοι μητέρα τε καὶ παρθένον, τρανῶς σε ἀνεκήρυξαν· ἡμεῖς τε Παρθενομῆτορ, κηρύττομεν Θεοτόκον.

Ἔτερα εἰς τὴν αὐτήν. ἤχος δ'.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἀνυμνοῦμεν, τρισὶν ἐν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὁμοφώνως, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι μελωδοῦντες, τὸν ὕμνον τὸν τρισάγιον, ὦ Τρισαγία Θεότης, ὑμνοῦμέν σε γηθοσύνης.

Δόξα.

Πάτερ ἀγέννητε τῇ οὐσίᾳ, Υἱὲ γεννητὲ Πατρὶ συνάναρχε, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, σῶσον ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους.

Καὶ νῦν.

Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐλθὲ καὶ ἡμῶν σκήνωσον, καὶ ἀπὸ πάσης κηλίδος, ψυχῆς καθάρισον πάντας.

